

Adil Cəfəqəş

QALIB

Fırlada bilmədi iyi bu cəhrə,
Ay aman, hardasa girişim qalıb !
Eşq adlı hanamın kirkidi sındı,
Bir qucaq arğacım, ərişim qalıb !

* * *

Danışdım, dedilər kiri yarımçıq,
Xırda yarımçıqdı, iri yarımçıq.
Biri tamamlanıb, biri yarımçıq,
Üst - üstə tökülüb, hər işim qalıb

. * * *

Artıq boş - boşuna gəzən veyiləm,
Qupquruyam, yox heç nəyim yeyiləm.
Mən indi sən görən Adil deyiləm,
Bircə o gördüyün yerişim qalıb.

ASILIB

Həsret kəndiriyə baş barmağımdan,
Ümidə uzanan əlim asılıb.
Sənə deyilməmiş sözlərim qalıb,
Ağzımın içində dilim asılıb.

* * *

Kimlərinə nəyə lazım bilməsi,
Gəl toxu, bu eşqin artsın ilməsi.
Dilinin ucundan bir yox kəlməsi,
Titrək dodağından bəlim asılıb.

* * *

Gəl, göz yaşlarını yu qəlb evimdə,
Təmizdi, durudu su qəlb evimdə.
Göndər də eşqini, bu qəlb evimdə,
Xalça döşənibdi, kilim asılıb.

* * *

Eşqindən söz adlı zəmin məst olub,
Kəmin lal dayanıb, cəmin məst olub.
Adil Cəfəkeşəm, bəmin məst olub,
Sazımın telindən zilim asılıb.

ƏL DƏ

Səni gözlədiyim ilə yaxındı,
Dönməynən paxıla, cığala, gəl də.
Yığınən yollardan şairin gözün,
Alqışa, əhsənə, sağola gəl də.

* * *

Qalsa da gəncliyim girov Laçında,
Yaşadım eşqinin ehtiyacında.
Gəl gəzsin əllərim ipək saçında,
A quzu ceyranım, sığala gəl də.

* * *

Yox bizə danışan, yox dinənimiz,
Hələ alovlu yuq, yox sönənimiz.
Qayıt gəl, qayıt gəl qoy dünənimiz,
Dönsün əfsanəyə, nağıla, gəl də.

* * *

Qoyma yolda qala araba, qoyma,
Var qohum, var elat, var oba, qoyma.
Yıxıb qəlb evimi xaraba qoyma,
Qoyma ki, iç dünyam dağıla, gəl də.

* * *

Adiləm, ta səbrim olub bir tikə,
Ömrüm tükə bənddi, səniz bir tükə.
Mən elə qısqancam, qayıtsan bəlkə,
Ürəyim dincəlib ağ ola, gəl də.

Adil Cəfəkeş

Azərbaycan Yazıçıları

və Aşıqlar birliklərinin üzvü,

şair-aşıq, saz müəllimi.

